

Втори да Владислав или Фружин (Фружин, Фружин, Фружин) отбегнал от баща си и отишъл в' Видин при стрелеца си Краулимира и от там в' Маджарско при Сигизмунда, който му подарил е грамота и погост в' пеленешкият комитат. За него баща и почитанно юначество. Погост в' 1435 го е пружал в' Дубровник и в' албания по политически интереси.

~~Трети да му син млада млада млада който побегнал от баща си защото още е в'рага си Фружин баща се и през войната на 1405 през тълмско вой на дълга~~

по на север зад твърдията сполучили тогази как да я прѣвземат. Матарската е сѣтна и до сега носи названіе то си и е косяно и най близу над твърдията.

За самото казано слушал твърдието то и ищо повече за довети, но аз не мога нищо да кажа за шимпане и вака; тѣ сѣ били синоветѣ му и братаницитѣ му, които отъха се събрали тука дамо и така поправата по бѣжката на родителитѣ си, както и подар при р. темско.

А за пѣсната в' общий трудъ що да кажа при такова разногласие и сущение, освѣтче въ таква вѣрне на ~~пѣсната~~ като на блудни вѣгер, имата обичай да пѣят гудки и страшни пѣсни, прѣд вратата на долната додѣ и отворят, и марду такива то и саадица и таа шимпановата. Та много приица на Вълканина Марков даща по одържаніе то ^{си} кой знае да не си тогаз на скоро, както е цувал събитията, пѣсничикъ да е по бѣркал, или както не е знаел какво е станало шимпан той е сѣбил убийството на Вълканина със шимпане.